

GAZETA HUNEDOAREI

ORGAN INDEPENDENT CULTURAL, SOCIAL ȘI DE INFORMAȚII

ABONAMENTUL :

pe un an . 100 Lei || pe 3 luni . 25 Lei
pe 6 luni . 50 Lei || un exemplar 2 Lei

APARE SĂPTĂMÂNAL

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

ADMINISTRAȚIA :

Deva, Strada Regina Maria 12

Ce vrem?

De multeori trebuie să-și pună omul această întrebare, pentru a coordona acțiunile lui în vederea scopului ce urmărește.

Este adevărat, că în calea ce duce spre scopul urmărit, fie el oricât de conștient și bine definit, împrejurări independente de voia lui, în vremuri când interesele și vederile i-se lovesc de altele, care-i paralizează pe un moment acțiunea, de multeori se pare, că se abate dela adevăratul său scop, că este deci neconsecvent, că nu știe ce vrea și ce face.

Această abatere dela principii, la unii este aparentă, dar la alții este oscilară, care determină stabilirea unui alt scop, poate diametral opus cu cel dintâiu.

Tot astfel trebuie privită și conduita unei publicațiuni, a unei gazete.

Ea de multeori este influențată de împrejurări de-a fi ceia ce se pare în contradicție cu scopul ei definit, de aceia e bine să-și pună mereu întrebarea: ce vrem? Aceasta pentru a reveni îndată ce se poate la căutarea mijloacelor cele mai potrivite, pentru ași ajunge scopul.

Când a apărut și reapărut „Gazeta Hunedoarei” s'a spus că urmărim scop cultural-social, că vrem să fim în centrul județului nostru, unul dintre cele mai românești din Ardeal, un semn al existenței noastre, al voinței noastre de-a fi. Credeam și credem și acum că stăruind cu perseverență pe lângă ideia unei colaborări a forțelor care doresc o armonie socială prin cultură, vom reuși să trecem preste nepăsarea, cu care am fost tratați în năzuința noastră.

O spunem iarăși cu aceiași tărie, că nu urmărim în acțiunea noastră nici scopuri politice, nici materiale și mai puțin personale, vrem să putem privi viața noastră publică în mod obiectiv, deci neinfluențat de considerațiunile acestea, crezând că numai așa vom putea contribui la consolidarea noastră.

Pretențiile noastre sunt modeste și suntem oricând dispuși a colabora ori fuziona cu alte forțe mai puternice, care urmăresc idealul nostru. Dorința noastră mai este de-a nu aluneca nici pe povârnișul discu-

țiunilor personale sterile, care nu pot decât să înăsprescă antagonismul dintre frați, dar vom răspunde celor care ne cred de reacredință, păstrând însă calmitatea care dă superioritate celui ce este în apărarea dreptății.

Facem deci apel la toți oamenii de bine care ne-au înțeles și până acum și vor să ne înțeleagă pe viitor, să ne dea concursul lor prețios în urmărirea scopului nostru. Rugăm și Onor. organe administrative ca să ne ajute a putea scoate în relief nu numai defectele, cari oricum, arată în mod prea unilateral viața noastră socială, ci de-a putea remarca și rezultate mărețe, înălțătoare de suflete, ca efecte ale unui început de viață națională, dobândită prin atâtea jertfe.

Suntem convinși, că dacă nu suntem așa de buni precum am dori să fim, apoi nu suntem nici așa de răi precum ne credem din cauza sugestiei acelora, care ar dori să fim așa precum ei ne cred, pentru a le servi mai bine interesele.

Dacă avem puține motive de optimism, o parte din vină o poartă și presa aceia care este prea vădit tendențioasă. Să ne dăm seama că o parte mare a publicului

Sentința Provedinții.

Piesă alegorică într'un act de:
Invățătorul Ioan Sântimbrean.

PERSONELE :

1. Provedința.	8. Oituzul.
2. Geniul Neamului.	9. Mărești.
3. România Mare.	10. Mărășești.
4. Jiul.	11. Tisa.
5. Cerna.	12. Necunoscutul.
6. Dragoslavele.	13. Caritatea.
7. Dunărea.	14. Societatea.
15. Șase îngeri.	

Scena reprezintă „Sala Tronului Provedinții”. În fund pe tron, stă Provedința, cu coroană pe cap și sceptrul în mână. În jurul tronului stau cei 6 îngeri încununăți cu cununii de flori, cei doi din-nainte au goarne în mână. În fața tronului, în formă de triunghi sau trapez cu baza mare spre public, formând două coloane în dreapta și stânga scenii, stau la dreapta: Geniul, îmbrăcat cu scut, coif, ținând în mână spada cu vârful răzimat pe scenă; România Mare, ținând un drapel mare treicolor; Mărășești, Tisa, Necunoscutul, Caritatea, îmbrăcată ca soră de caritate cu crucea roșie, Societatea, îmbrăcată elegant. În stânga stau: Jiul, Dragoslavele, Cerna, Dunărea, Oituzul și Mărești. Afară de Provedință, Geniu, Ingeri, Caritate și Societate, toate celelalte persoane sunt în costum național, având pe piept indicația numirii ce poartă. Scena să fie aranjată și iluminată cât mai feeric. Caritatea și societatea stau cu capetele plecate, toți ceilalți cu capetele ridicate, în ținută mândră.

SCENA I.

Geniul: (Pășind un pas înainte către Provedință) Mărită Provedință! Stăpână a popoarelor! care judeci trecutul, apreciezi prezentul și ur-

zești viitorul neamurilor; iată aici servii tăi, (arată spre cei prezenți) martorii seculari ai istoriei neamului românesc, cu fruntea ridicată de mândrie așteaptă să le dai ascultare, ca să-ți dea seama despre mărețele fapte ale fiilor acestui popor, care prin virtuțile și calitățile sale nobile, a pus lumea în uimire, iar acum așteaptă dela Tine soarta binemeritată pentru jertfele aduse în numele Tău și pentru premărirea Ta. Ascultă-i Stăpână și'n parte dreptatea!

Provedința: (Se ridică maiestos) Apropiativă santinelele mele credincioase și spuneți tot ce știți, nu ascundeți nimic din cele văzute și auzite de voi, pentru ca judecata mea dreaptă să fie.

Pășește înainte tu, Jiule, tu, care ai fost martor și descalecării glorioase a legiunilor lui Traian, trimis de mine pe aceste plaiuri, pentru ca în urmă să se plămădescă poporul meu iubit. (Se așează iar pe scaun).

Jiul: (Făcând un pas înainte, se închină, apoi) Stăpână și Doamnă! Am fost martor la descalecarea lui Traian pe plaiurile Daciei dedodinoară, văzut-am cu ochii mei groaznicele lupte date de cei doi uriași ai lumii vechi; am cântat cântecul de leagăn la plămădirea noului popor; martor am fost la mărețele lupte de apărare, date de acest nou popor contra năvăliilor barbare. De față am fost la descalecarea lui Gel și Liton, coborâți din munți iarăși spre plaiurile străbune; prvit-am hoardele turcești, alungate de viteazul Ioan Corvin; am admirat pe Tudor Vladimirescu cu Oltenii săi; m'am entuziasmat de glasul de chemare la

libertate al lui Horea, Cloșca, Crișan și Avram Iuncu, Regele Munților, dar clipele de glorie măreață ale vieții mele au fost acelea, când în vara anului 1916, falnicii grăniceri, puii de șoimi ai preagloriosului Voivod, Regele Ferdinand I-ul, treceau în sbor Carpații, pentru realizarea celui mai sfânt ideal național, reunirea pe veci a tot ce e românesc și reînvierea Daciei dedodinoară. Stăpână! Apele mele spumegau furios, tulburate fiind de sângele păgânului dușman, care venise în roiri numeroase să împedecă avântul voinicilor Români, cari în apărarea lor, luptau pentru dreptatea unui neam întreg împilat și subjugat de veacuri... Dreptate implor eu acestui Neam, Stăpână!

Provedința: Faptele mărturisite de tine vor fi răsplătite și dreptate se va face!... Un alt martor să vie!

Cerna: Mărită Stăpână! Pe valea mea, cândva, înaintau arcașii lui Traian; în valurile apelor mele și-au aflat sfârșitul multe gloate turcești, cari râvneau la pământul strămoșesc al Românilor bănățeni, și tot în spumele apelor mele s'au sfârșit mii de dușmani, repuși de vitejia voinicilor Generalului Dragalina, cari prin avântul lor măreț pregătau calea realizării idealului unui popor îndreptățit la viață... Dreptate pentru acest popor, Stăpână!

Provedința: Dreptate se va face, răsplata nu-i departe!... Pășească'n față-mi altul!

Dragoslavele: Stăpână! Avântul voinicesc al armatelor române, comandate de Generalii Razu, apoi Găișanu, ce mi-a fost ursit a vedea, a făcut ca gloria poporului Tău iubit să stră-

are ca singură hrană sufletească ceia ce i-se dă prin presa periodică, să nu-i dăm deci în loc de hrană, otravă.

Acesta este crezul nostru, aceasta o vrem. *Redacția.*

Internaționalist de fapt,

sau numai un om, care cearcă să se justifice neprecugetat ?

În săptămâna luminată eu nu voesc să îi răspund dlui Valeriu Bora așa cum ar merita el să i-se facă, la cele ce le publică foarte regretabil chiar în „Solia Drepătăți” și chiar în numărul festiv de Paști.

Noi cei dela „Gazeta Hunedoarei” nu avem pretenția de a ne numi gazetari, avem principiu dela care nu prea ușor ne abatem, că gazetăria este un sanctuar, în care trebuie să intrăm totdeauna îmbrăcați ca de sărbătoare și alegându-ne vorbele pe cari le rostim. Nu mușcăm și nu învenimăm, ci discutăm dacă avem cu cine principiar, solicitându-ne reciproc de a da deslegarea cea mai bună și norocoasă oricărei chestiuni și probleme, foarte natural, servind prin aceasta principiu cultural și nici de cum pentru ca noi să ne asumăm titlul de gazetari.

În șirul controverselor sub cele scrise, nu ținem de bine și folositor pentru nici un cetitor, căci noi pentru ei scriem și nu pentru noi, de a ne pune sigilul propriu, ca nici prin aceasta să nu dăm anză la vre-o eventuală apreciere izvorâtă, sau chiar numai influențată de vre-un sentiment de simpatie sau antipatie personală.

Nouă nu ne place fanfaronada, nu forțăm și nu pretindem aprecierea noastră personală, fiindu-ne nota caracteristică integranta modestie.

Astfel să explică frate părinte Bora, — sau pardon dumneata ai lăpădat preoția —

frate maistre Bora, că eu nu am semnat articolul meu din „Gazeta Hunedoarei” No. 13 intitulat „Principiu, sau numai o vorbă scăpată?”

În acest articol eu nu am cercat să vatăm pe nimenea, ci principiar am făcut o constatare, pe care altcumva eu am făcut-o de mult și deatâtea ori în desfășurarea misiunii mele, unde fac cercetășie cu duhul și cu adevărul și nu numai o simplă scamatorie, cum se face azi în mare parte în cadrul grupării cercetășești, pe care o conduci dumneata cu așa de puțină competență și pricepere.

Dacă te-ai simțit atins prin vre-un oarecare cuvânt din articolul meu, și țineai să-mi răspunzi, cunoscându-mă, căci așa zici, de ce nu ai răspuns în spiritul cercetășesc, care ar fi trebuit să-ți fi străbătut, până atunci când ai ajuns la acea demnitate de a fi încredințat cu comandamentul legiunei cercetășești „Sarmizegetuza”, toate mădulările și să vă fi desbrăcat de omul cel vechi și de toate însușirile lui, invidie, ură, patimă și obrăznicie ?

De ce nu m-ai ajutat în neștiința mea de a te pricepe, dacă mă țini așa de prost, căci după cum micii cercetași au arătat-o în acea seară prin mica lor schenă „Cercetașul ajută unde poate ?” Sau dumneata, după ce ți-ai torăit *celebrul discurs*, te-ai simțit degajat de rolul pe care trebuia să-l ai până la capătul întregii producțiuni, pentru ca aceasta să-și ajungă pedepplin rostul ?

De ce nu mi-ai arătat cu cuvinte blânde și convingătoare, ca un om de o *înaltă cultură și „superior oricui”*, așa te numești, cum intercalezi dumneata principiu *internaționalismului* în cadrul spiritului cercetășești. românești ? Eu înțeleg și știu că cercetășia, ca instituție e universală,

dar mai știu — așa puțin cât îmi îngăduie puterile — că pe acea arenă mare, unde instituția universală a cercetășiei își desfășură programul său, cercetașii noștri vor trebui să ducă cu ei spiritul și nota specifică și etnică a națiunii noastre, ca prin aceasta și acolo, pe acel teren, să se marcheze importanța și rolul poporului nostru în acest mare teatru al lumii întregi.

Dumneata, domnule Bora, cum o înțelegi această problemă și cum ai înțeles-o atunci, căci în discurs ne-ai înșirat cuvinte după cuvinte, dar înțeles, principiu, idee, ca în palmă.

Mai întâi de toate, domnule Bora, pe mine în interesul obștei mă ocupă chestiunea internaționalismului dumneata cercetășesc, te rog să discuți dacă știi frumos și cuvincios.

Ceia ce privește apoi chestiunea personală dintre noi doi, care încă azi pentru mine e o parte secundară și puțin importantă și pe care nu cu plăcere o tranșez în cadrele gazetei, îți promit, că nu o voi da uitării și voi cerca, dacă am cui, să-ți improspătez spiritul învățături teologice de care ești așa de străin și voi cerca să îți arăt, *că atât gazetarii, cât și cercetășia este o misiune și nu meserie după cum dumneata le uzezi.*

Iuliu Josan,
profesor de religie.

O problemă.

Un om cu mult simț practic ne pune în-trebarea, dacă n'ar fi potrivit ca din cetățeni să se înjghebeze o reuniune, cu scopul de-a îngriji de stropitul și măturatul străzilor.

Fiind necunoscători ai bugetului comunal, nu putem stabili cu precizie, este o ironie, ori este dânsul prea pretențios. Rămâne deci întrebarea o problemă deschisă.

bată preste mări și țări... Dreptate acestui Neam, Mărită!

Provedința: Pe voie-ți se va face!... Un altul să urmeze!

Dunărea: Cu fruntea ridicată de mândrie viu să fac mărturisire, că urmașii plăeșilor și arcașilor lui Mircea, Ștefan cel Mare și Mihaii Viteazul, apoi ai dorobanților și curcanilor gloriosului rege Carol I-ul, cari de-atâtea ori au trecut preste valorile mele spumegânde, pentru a alunga pe dușmanul păgân, fii ai lui Mehmet, — și de-astădată s'au arătat vrednici de originea lor latină. Când hainul și trufașul dușman, Bulgarii, cari în loc de mulțumită pentru libertatea câștigată cu ajutorul dorobanților români, s'au aliat cu dușmanii neamului românesc, — voinicii cu piepturile goale primiau gloanțele trimise de aceștia, murind cu strigătul: Osândă trădătorului!... Dreptate deci, stăpână; dreptate cer și eu poporului român!

Provedința: Dorința-ți va fi sfântă!... altul acum urmeze!...

Oituzul: Doamnă și Regină! Secoli de-arândul văzut-am trecând felurite hoarde barbare, cari se alungau unele pe altele în învălmășala dorinței lor de-a pune stăpânire pe Dacia-Felix. Am fost martor la înfruntarea tuturor acestor timpuri vijeloase. Coroana apărării însă, se cuvine bravilor și neînvinșilor flăcăi ai *„diviziei de fier”*, comandați de Generalul Grigorescu, cari mi-au închis trecătoarea cu piepturile lor de oțel, arătând puternicilor dușmani, creaturi monstruoase ai Kaiserului, că: *„Pe aicea nu*

se trece”... Răsplată cer acești eroi, Stăpână, răsplată și dreptate!

Provedința: O vor avea de-apururi!... Înaintez'un altul!

Mărești: Prezent și eu, Stăpână!... Când mă gândesc la vara anului 1917, fiori pătrund prin corpul meu, iar graiu-mi amușește, căci nu este'n stare a istorisi pedepplin cele ce-am văzut... O lume întreagă n'ar putea descrie vitejia bravilor luptători români, cari primeau moartea ca pe o *„zină”* aruncându-se în brațele ei cu'n dulce suris pe buze, strigând: *„Trăiască țara și idealul împlinit”*. Dreptate dar, Stăpână și toți te-or preamării!

Provedința: O vor avea la sigur!... Să vie-acum un altul!

Mărășești: Stăpână a popoarelor! Zilele dintre 24 Iulie și 10 August 1917, vor fi neperitoare în istoria neamurilor. Armata română, din nou refăcută, sub cerul senin ce acopere țara de-odinioară alui Ștefan cel Mare, în aceste zile și-a imprimat cele mai glorioase pagini ale istoriei sale. Lumea n'treagă a fost pusă 'n nimire... Ba chiar și soarele par'că stătea pe loc, întunecându-se din când în când, înspăimântat și el de cele ce vedea... Flăcăii în cămașă numai, ba de multeori cu piepturile goale chiar, cu capetele descoperite, ca și cum ar fi fost la coasă, sau secere, atacau cu baioneta, trecând prin ploaia torențială de gloanțe și obuze înamice, înaintând spre tranșeele și întăriturile dușm. comandați de temutul feldinareschal Mackensen, supranumit spărgă-

torul fronturilor, scormonindu-i din ascunzișurile lor, sau lăsându-i pentru vecie în ele, ca se îngrășe pământul ce voiau să stăpânească prin perfidie și lăcomie... Mormane de leșuri dușmane arătau însă că: *„Românul în veci nu piere”*, el reînvie chiar și din morți. Pentru-că era de necrezut, că după ce partea cea mai mare a țării fiind ocupată și după ce ravagiile morburilor molipsitoare repuseră zeci de mii de vieți românești, Românul să se mai poată reculege... Ceia-ce era însă de necrezut, s'a realizat totuși, spre uimirea lumii și gloria poporului român... Stăpână!... Dacă mai este pe lume dreptate și mai există răsplată, aceste numai poporului român se cuvin!

Provedința: O să le și poseadă, căci vrednic el s'arată! Dar să urmez'un altul:

Tisa: Doamnă Preaslăvită!... Prin undele mele blonde, cari formează granița etnică de vest a românizmului, văzu-tam trecând mândrele cete de voinici, adunați din toate colțurile României Mari, Ardeleni, Munteni și Moldoveni, cum împreună, însuflețiți de unirea înfăptuită, alungau hoardele asupritorilor de veacuri, cari îmbrăcați în noua haină a bolșevismului, în nerușinarea lor, credeau că vor mai putea robi libertatea... Lacrimi însă-mi curg șiroaie, când mă gândesc că încă n'a sunat ceasul, ca și eu, în întregime, să fiu readusă iarăși la demnitatea mea de-odinioară, formând granița adevărată a țării, căreia după drept aparțin... Dreptate cer dar și eu poporului român; dreptate lui, dreptate mie!

(Va urma.)

Un furt caracteristic.

S'a comentat viu în societatea devană furtul senzațional dela Nojag, unde Miercuri noaptea s'au furat Paștile din biserică. Acest furt este senzațional, nu atât prin valoarea subiectului său material, care abia reprezintă 2—3 sute lei, cât prin blasfemia, care se aduce cultului nostru religios. Este un semn al timpului, când în urma războiului și poate și a luptelor confessionale, a scăzut simțul religios-moral la așa un grad, încât se poate întâmpla așa ceva. Dar este și un memento pentru preoțime și intelectualii satelor, care ar trebui, în loc de hărțueli personale ori politice, să-și dea frățeste mâna, colaborând împreună pentru restabilirea simțului de pietate față de viața religioasă. Este greșit a se crede că educația religioasă morală a poporului este numai datorința preoților. Ea incumbă datorii nouă tuturor, care avem cerc de activitatea în viața publică, dar are nex și cu viața noastră particulară.

Câtă vreme intelectualii profesază idei de liber cugetători, populația rămasă fără razăm și orientare, lipsită de cultură, care să-i înfrâneze patimile, alunecă ușor pe povârnișul nihilismului și anarchismului religios. Astfel de fapte ar trebui să trezască pe toți oamenii, care poartă la inimă soarta viitoarelor generații, la cunoașterea realității și la acțiune intențivă și sistematică, pentru a salva ce se mai poate, până încă nu este târziu. Pentru popor, ca și pentru copii, exemplul este cel mai bun mijloc de educație. Mai multe fapte deci și mai puține vorbe.

Familia.

Din cele învățate s'a putut vedea că statul care a avut o familie bine organizată, acela a fost și el bine organizat și puternic. Elementele eșite dintr'o astfel de familie, desigur, că atunci, când luau parte la conducerea statului se conduceau după aceleași principii de morală și politice, după care au fost conduse în familie.

Stăpânirea romană ne dă un exemplu, în adevăr clasic, despre restul ce l-a avut familia ca bază a întregii forțe romane. Cât timp familia romană a fost condusă de tată și mamă, atâta timp statul a avut elemente cari i-au făcut cinste. Când familia a decăzut, atunci a decăzut și statul roman.

Cauza înălțării și decăderii imperiului roman a fost familia.

Când copiii au început să fie crescuți de sclavi, când tata nu mai avea nici un rost politic, când mama nu mai avea timp să-și îngrijească de gospodărie, din cauza grijei de lux și a toaletei, atunci statul roman a început să decadă și orice s'a încercat pentru ridicarea lui, nu a mai fost posibilă îndreptarea, fiindcă tocmai temelii îi putrezise. Respectul familiilor, dragostea de patrie, disciplina, dispăruseră; anarchia, lenea, luxul, le-au luat locul. Nu mai era familia care să însuflească sentimentele cele frumoase, cari au constituit țaria republicii romane.

Dar să nu credeți, că în adevăr am intenția să fac istorie. Nu. Gândul meu e altul. Am făcut această introducere, gândurile mi s'au dus spre trecut, fiind isbit de actuala noastră stare.

Dacă valuta este cum este, dacă drumul de fier e tot așa, dacă cinstea a sburat și sboară cu 500 km. pe oră, dacă demnitate, onoare, manieră, nu mai există și dacă în locul acestora este numai necinste, lux, trândăvie, corupție, minciună, apoi nu trebuie să aruncăm vina pe o mie și una de cauze, fiindcă e destul să amintim pe una: familia. Familia astăzi se comportă, în majoritatea cazurilor, întocmai ca pe timpul decăderii romane. La tot pasul sunt isbiți de mentalitatea părinților, cari, când e vorba de copiii lor, își fac impresia celor mai fideli agenți, a tot ce e stricat și imoral „trădători ai moralității”. Când te întâlnești cu un părinte și-i vorbești de copilul lui, părințele îi ia apărarea în mod aprig, cu toată vina.

„Ce, doar numai unul am!”

Cu alte cuvinte, sărmanul, de ce să nu iasă și el un stricat; fiindcă șeful familiei nu vrea să se gândească mai departe.

Copii de școală, sub 10 ani, trimiși cu blăni la haine, cercei, inele la școală, fiindcă: „are mama numai una”, și apoi așa îi place s'o poarte. Când a trecut de 10 ani, nu-ți mai dă: „bunăziua”, fiindcă e domnișoară și domnul trebuie să salute mai întâi, cu toate că domnișoara e din cl. III-a primară sau I-a civilă. Părinții se supără, nu vor să audă de uniformă școlară, fiindcă costă scump, dar le dă mâna să facă copiilor, haine din ștofă mai bună decât a profesorului. Elevii sunt aroganți, fuduli, cu haine la modă, când treci pe lângă ei, te salută foarte leger, mai că te întimidează să i-salutî tu întâi.

Părinții se simt fericiți că au feciori și fete mândre și le suferă multe obrăsnicii: „de, e copil și el”. Aceștia, când se fac mari, nu pot fi nici buni soldați, nici buni părinți, nici buni gospodari. Când ajunge într'o funcție a statului, se poartă acolo așa cum s'a purtat în familie și în școală, fără multă teamă de răspundere, fiindcă, nici cei mai mari nu se grăbesc să oprimeze răul, deoarece și ei tot așa au fost crescuți.

Și atunci, economiștii, politicianii, juriștii, miniștrii, își bat capul, fac consilii și se sfătuiesc, care să fie cauza acestei stări atât de rele. Uni zic, valuta, alții recolta, alții evreii, bolșevicii, „pașapoartele”, legea agrară, etc. La familie nu se gândește nimeni, la educație, la sufletul națiunii, toți se gâdlesc la cauze materiale.

Așa cum merg azi lucrurile, viitorul acestei țări se poate ușor profeti, avem prea multe exemple. Posibilitate există pentru îndreptarea situația, însă trebuie să nu întârziem prea mult, pentru a nu fi prea târziu.

Să lăsăm optimismul, caracteristic Românului leneș, să lăsăm cafenelele, să lăsăm petrecerile și gândurile aprige după toalete, să ne întoarcem la sânul familiei, unde se găsește foarte mult de lucru și încă cel mai nobil, cel mai sacru lucru, educarea copiilor de azi, salvatorii României viitoare.

G.

Două proclamații.

Cei doi candidați la prezidenția republicii germane au dat câte o proclamație, arătându-și părerea lor în privința conducerii destinului Reichului.

Dr. Marx, susținut de muncitori, intelectuali și mica burghezie are mai mare șanse de reușită ca Hindenburg, pe motiv că prin el se sperează adnexarea Austriei și revizuirea tratatelor în favorul Germaniei.

Din proclamația lui Hindenburg remarcăm pasagiul care arată necesitatea partidelor și a luptelor politice pure în desvotarea unui stat, cu postulatul de-a să desbăra de elementele care consideră politica ca o *afacere*. Grea *afacere*.

Nu mai de n'ar fi și intrarea lui în politică o *afacere* a Kaiserului.

— Comitetul central al Astrei, prin circulara sa Nr. 673—925, trimisă tuturor Depărțămintelor, a luat dispoziții ca ziua de 15 Maiu, ziua memorabilă din a 1848, să fie serbată cu fastul convenit în cercuri cât mai largi, atât la orașe cât și la sate.

— În baza legii pentru unificarea justiției, judecătorii de ocol din Brad și Baia de Cris s'au reincorporat iarăși la tribunalul din Deva.

— Comunicat oficial către învățătorii de stat. Se comunică celor interesați că azi li s'au expedit chitanțele despre gradațiile și sporurile cuveinte pe durata 1/1—31/111—925. Contra cărora vor putea ridica sumela convenite, toate azi s'au espediat chitanțele despre gradațiile și sporurile pe exercițiul 1924. Aceste chitanțe ne fiind verificate nu se pot achita, fie care le va semna și le va restitui Revizoratului cu reintoarcerea poștei. După ordonanțarea acestor chitanțe sumele curenite se vor expedit cu posta, la adresa cel interesați. p. Revizor școlar: Z. Oanay, subrevizor.

— Atragem atențiunea proprietarilor de câini, că în baza unei dispoziții a Primăriei locale, timp de 30 zile toți câinii aflați liberi pe străzi vor fi prinși de către hingeri.

INFORMAȚIUNI.

— Școala de arte și meserii din Deva, care este una dintre cele mai bine conduse școli de meserii din Transilvania, va fi mărită și amplificată prin construirea mai multor ateliere noi.

— Muștele columbace s'au ivit iarăși în județul nostru, cauzând pagube economilor.

— Hymen. D-șoara Ana Haffer din Deva și dl Dr. Otto Engel, avocat în Saraievo, fidanțați. Felicitări.

— Club liberat. Precum suntem informați, în fostul cvartir al d-lui profesor Mănculescu, aflător în palatul teatrului orașenesc din loc, se va deschide un club al partidului liberali.

— Vechiul edificiu de lângă parcul orașenesc, fiind cumpărat la licitație de către județ, va fi demolat în timpul cel mai scurt. Din materialul acestuia se va edifica în dosul cetății o clădire de popas și recreație.

— Organizare politică. Azi, Mercuri, în 22 l. c. s'a ținut în sala Prefecturii locale organizarea Clubului liberal local, fiind aleși ca: președinte d-l Dr. N. Robu primmedic jud., viceprezidenți d-ni N. Duma preot ort. și Virgil Albescu farmacist; cassar d-l A. Cicei dir. de bancă, bibliotecar d-l A. Filimon secretar la camera de ind. și com.

— Ordin circular către învățătorii și învățătoarele suplinitoare (fără examen de capacitate pentru învățătorii.) În temeiul ordinului Inspectoratului Învățământului Sibiu No. 4773/925 sunt invitați toți învățătorii suplinitori, că în timpul cel mat scurt, dar cel mult până la 10 Maiu a. c. să ne raporteze următoarele date: 1. Numele și pronumele. 2. Școala (comuna) la care funcționează. 3. Câte clase secundare (normale, liceale, gimn. civile) a absolvat. 4. Data de când servește ca învățător suplinitor. 5. Câte cursuri de vară a făcut? 6. Cei cari n'au 4 clase secundare, se vor declara dacă doresc să dea examen de absolvire a gimnaziului la o școală normală? Toți învățătorii carau 15 ani de suplinire, indiferent că au sau nu studii la bază, deasemenea ne vor arăta serviciul prestat. Raportele trebuie să conțină date absolut exacte. Acei, învățători, despre care va dovedi că au raportat date false, vor fi eschis din învățământ, și vor fi dați în judecată. Raportele intrate după data sus arătată nu vor mai fi luate în considerare.

— În urma unei legi mai noi, în toate capitalele de județ se vor înființa „Camere de agricultură”, astfel și orașul nostru o va avea cât mai curând.

— Pardosirea străzii Călugăreni din Deva a fost incredințată antepreiorului Neubauer din Arad. Lucrările s'au și început deja și în cel mult trei luni vor fi gata.

— Vrei să nu încărungi? Folosește vestitul Regulator de păr „GARBÖRN” care după scurtă folosință îi redă părului culoarea originală nu e vâpseală! Una sticla 25 lei. Prepară: Farmacia lui Aladár Erős Deva.

30 8—12

Girați: I. Sântimborean, I. Mihu,

LOC DESCHIS.

Pentru cele cuprinse în această rubrică Redacția nu ia răspundere.

Pe această cale public spre știre, că nemai trăind împreună cu nevasta mea, nu mai iau resparabilitate pentru nici o datorie sau faptă a ei.

Cu stimă
Francisc Lidolt

vopsitor și spălător chemic
de stoffe și pânzături, Deva.

129 1 1

Învit pe acel domn, care în 12 Aprilie (ziua primă de paști) la amiază în „Crucea Albă” a schimbat cu voia sau fără voie semicilindrul meu, care era pe cuierul de lângă ușă, ca să-l predeie chelnărului șef, preluându-și al său propriu, căci în caz contrar va fi silit a proceda legal, cu atât mai vârtos, că atât eu cât și personalul de serviciu din cafenea, știm și cunoaștem pe acel domn.

R. Preis.

130 1 1

Cu onoare aduc la cunoștință on. public că
atelierul de croitorie

pentru domni

avut în strada Regele Ferdinand No. 13

l'am mutat în Piața Unirii No. 17.

(casa Dlui Erős în curte), unde am deschis și un

salon pentru dame

sub conducerea unei croitorese de rangul prim din Arad. Primesc spre confecționare orice fel de haine și costume femeiești și bărbătești în orice fazon cu prețuri efiene.

Cu stimă:

IOSIF MAYER

croitorie pt. dame și domni

111 3 3

Ministerul Muncii, Cooperățiunii și Asigurărilor Sociale.
Casa Cercuală din Deva.

Ev. Nr. 657—1924

Publicațiune de vânzare.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 30 Aprilie 1925 oara 9 a. m. va avea loc I. licitațiune, iar în ziua de 9 Maiu oara 9 a. m. a II. licitațiune în Comuna Hatég prin care se va vinde averea mișcătoare aparținând debitorului Abraham Alesandru prevăzut în procesul-verbal de sichestru Nr. Ev. 657—1924 și anume:

Obiectele: 1 butoi oțet (969 Ltr.) 3.000 Lei.

Această vânzare se face în baza art. XLVI din 1883 §§. 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73 și 74.

Condițiile de licitație: a) La I-a licitație toate obiectele a căror valoare nu întrece 1000 Lei se vor vinde și sub prețul de strigare (estimare), celelalte obiecte cu $\frac{3}{4}$ a prețului.

b) La II-a licitație se vor vinde fără considerare și sub prețul de strigare (estimare.)

Dat Deva, la 14 Aprilie 1925.

126 1—1

p. șeful secției: Battyáni.

Judecătoria ocolului Hunedoara secția cf.

Nr 530/1925. cf.

Extract din publicațiune de licitație.

În cererea de executare făcută de urmăritoarei Banca Poporală contra urmăritului Bontos Iosif, Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Arenesi, circumscripția judecătoriei ocolului Hunedoarei, cuprinse în cf. a comunei Arenesi Nrul coalei cf. 33. A + 1 ser. 123., 126., 128., 130., 131. m. top. casă și grădină cu teritorul de 856 stg. cu prețul de strigare 252 Lei, A + 2 ser. 163 m. top. fânași cu 158 stg. cu prețul de strigare 3 Lei. A + 6 ser. 330., 332., 333. m. top. fânași 1300 stg. cu prețul de strigare 23 Lei. A + 8 ser. 406., 408., 409., 411—413 m. top. fânași și arător cu 1389 stg. cu prețul de strigare 36 Lei. A + 11 ser. 508 m. top. arător 26 stg. cu prețul de strigare 1 Lei. A + 12 ser. 554 m. top. arător 93 stg. cu prețul de strigare 1 Lei. A + 13 ser. 556 m. top. arător 105 stg. cu prețul de strigare. A + 14 ser. 559 m. top. arător 600 în prețul de strigare 3 Lei. A + 16 ser. 714/2 715 m. top. arător. 1350 stg. cu prețul de strigare 7 Lei. A + 17 ser. 730/b pădure 2 jug. 702 stg. cu prețul de strigare 20 Lei, pentru încasarea creanței de 4460 Lei, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 12 Maiu 1925 ora 10 la casa comunală a comunei Arenesi.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic de cât jumătate din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauză scotite după cursul fixat în §. 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiași delagat chitanța constatănd depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; §. 21 legea XL. 1908.)

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceiași parte procentuală a prețului ce a oferii. (§. 25. XLI. 1908).

Dată în Hunedoara la 4 Aprilie 1925. Dr. A. Büchler, mp. ajut. de judec. Iuliu Popp mp. grefier.

Pentru conformitate:

Murgu, ajut. de dir. de cf.

129 1 1

Tipografia V. LAUFER instalată cu motor electric. Deva.

Casă de vânzare!

În Deva, Str. Principele Carol No. 66

cu camere moderne neescepționabile, cameră pentru baie, parc mare, frumos, cu fântână săritoare, grădină.

Locuința se poate ocupa imediat.

131 1 2 Informațiuni la aceeași adresă.

Aviz!

Am anoare a încunoștința pe on. public din Deva și jur, că am deschis depozitul pentru renumita

BERE bucureșteană LUTHER

în Strada Principele Carol (Hunyadi-ut) No. 36. Această bere bună și renumită și curat manipulată în butoaie și zilnic proaspătă în sticle o vând numai en-gros și on. public o poate primi în localurile desfășurare. Se roagă pentru binevoitorul sprijin:

Rudolf Preiss,
depozitul berei Luther.

115 2 2

Ministerul Muncii, Cooperățiunii și Asigurărilor Sociale.
Casa Cercuale din Deva.

Ev. Nr. 2313—1924.

Publicațiune de vânzare.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 30 Aprilie 1925 oara 9 a. m. va avea loc I. licitație, iar în ziua de 7 Maiu 1925 oara 9 a. m. II. licitație în Comuna Brad prin care se va vinde averea mișcătoare aparținând debitorului Mica Mine de Aur prevăzut în procesul-verbal de sichestru Ev. Nr. 2313 și anume:

Obiectele: 6 buc. Casa de fier 60.000 Lei, 20 buc. cai 200.000 Lei, 4 buc. trăsuri 80.000 Lei, 10 buc. cară de povoaară 60.000 Lei.

Această vânzare se face în baza art. XLVI din 1883, §§. 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73 și 74.

Condițiile de licitație:

a) La I-a licitație, toate obiectele a căror valoare nu întrece 1000 Lei se vor vinde și sub prețul de strigare (estimare) celelalte obiecte cu $\frac{3}{4}$ a prețului.

b) La II-a licitație se vor vinde fără considerarea și sub prețul de strigare (estimare).

Dat Deva, la 16 Aprilie 1925.

127 1 1

p. șeful secției: Battyáni.

V. LAUFER, DEVA

Recomandă tipografia mânăată cu putere electrică și provăzută cu cele mai moderne litere pentru executarea diferitelor imprimări în cea mai plăcută formă. În tipografia mea executez imediat cărți de vizită, logodnă, nuntă, invitări, placate cu prețuri moderate. Librăria totdeauna bogat asortată cu: articli pentru cancelării, revizite pentru desemn, articli de decor și pentru prezenturi, reviste științifice și pentru tinerime. Prăvălie de cărți, hârtie și revizite de scris. Depozit mare de imprimări pentru oficiile administrative, comunale și birouri advocațiale. Articole de piele și geamantane. Jucării. Reviste românești precum și cărți științifice și de literatură. Articole muzicale cu preț moderat. Agenția principală a mașinelor de scris în 3 modele: Adler, Stoewer și Torpedo, absolut nouă, fabricație germană. În compactoria mea se execută tot felul de lucruri din bransa aceasta dela forma cea mai simplă până la cea mai complicată. Preț moderat.

Telefon 35

Telefon 35

TIPOGRAFIE, LIBRĂRIE ȘI COMPACTORIE

DESCHIDERE DE PRĂVĂLIE!

Cu onoare aducem la cunoștință On. Public, că am deschis în Deva, Str. Principele Carol No. 5

UN DEPOZIT DE MOBILE ȘI ATELIER MODERN DE TAPISERIE.

Pregătim după comandă mobilier club cu inveliș de piele și mogett. Asigurăm Onor. Public despre serviciu solid și pregătirea modelelor în mod specialist. — Cu toata deosebită stimă:

BINDER și STEIN.

124 2 3

STAMPILE

DE ARAMĂ ȘI CAUCIUC, STAMPILE DE CIARĂ, VIGNETE GRAVATE, TABLIȚE DE EMAIL ȘI STAMPILE DE OȚEL

primește spre executare precisă și cu gust și livrează în timpul cel mai scurt

LIBRĂRIA ȘI TIPOGRAFIA

V. LAUFER, DEVA.

Afișați în Gazeta Hunedoarei!